

Bánatos majális

2013 május 01. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Május 1-je tiszteletére született valami baloldali megállapodásféle, ami a ligetbéli kölcsönös hátbalapogatáshoz és sör-virsl-egyetértéshez elég, a baloldali összefogástól azonban oly távol van, mint a honi baloldal pártjai a munkások képviselőjét?!

Az évtizedekkel korábban is harsogott szlogen: „Éljen május elseje, a munkások nemzetközi ünnepe!” csak a rendszerváltás után nyerte el igazi értelmét, miszerint internacionalista dimenziókba kell felemelkedni, ugyanis a magyar munkásoknak nincs mit ünnepelniük. Hacsak azt nem, hogy állítólagos vezetők kipurították alóluk a munkahelyet, kezükbe a szerszámot, szívükbe a lelkiismeretüket az amúgy is halovány öntudatot. A majális forgatagában sokan szeretnék lazítani, a hagyományok szellemében, szerényen mulatni egy kicsit, de hamar rájönnek, nem engedhetik el kedvükre magukat, már nem biztos, hogy futja a második, harmadik sörre is, az olcsó kulisszák egyre hazugabbnak és idegenebbnek hatnak, s mindinkább nyilvánvalóvá válik számukra, azoknak, akik az ? nevükben, a munkásság érdekeinek szószólóiként jópofiznak az ünnepen, semmi közük hozzájuk.

Kik is képviselnék ?ket – hogy a klasszikusokat idézzük – akik abból élnek, hogy bérbe adják a munkaerejüket? Azok, akik egyébként bérbe veszik? Akik minden helyzetben, büszkén és fennhangon a bérbevevők érdekeit védik? Netán az, a nevében munkás párt, amelyik szimpla törvénysértésekkel igyekszik magára irányítani a figyelmet, s ráadásul annak az ideológiának rátartó örökösöként tetszeleg, amely a munkakörülmények, a béralku és a munkásidentitás minimális lehetőségeit is megfosztotta ?ket? A Munkáspárt 2006 egész programja, ambíciója és szerepe kimerül abban, hogy tagsága, mind a két f?, ötágú vörös csillaggal a hajtókáján flangálhasson a ligetben. Ha a munkásosztály szellemi, anyagi felemelkedésének ez a feltétele, akkor – Batsányit parafrazálva – vigyázó szemünket vessük Phenjanra.

Pillanatnyilag kénytelenek vagyunk beérni [a Bajnai és Mesterházy által elvezetett \(baráti vagy bemutatkozó?\) kézfogással](#), úgyis, mint valami jövőbeli összedörgölődés megpecsételésével. Ha a politikai toposzok a valóságnak megfelelő helyen lettek kijelölve, akkor a két, állítólag baloldali pártvezér lenne hivatott gondoskodni a magyar munkásemberek érdekvédelméről is. Sőt, elsősorban és mindenekelőtt a munkások java kéne, hogy lebegjen a szemük előtt, de az sem ártana, ha tennének is érte valamit. Ám a két (nagy, kis, nulla) formátumú politikai történelminek aligha titulálható négy, vérszegény pontban összefoglalt megállapodása arról tanúskodik, hogy a munkásosztály nem szerepelt a diskurzus tárgyai között.

Hiszen ha izgatná ?ket a munkások, egyáltalán a hazánkban élő emberek sorsa, akkor a reményeiket, az elképzeléseiket, a terveiket, s nem mellékesen a programjaikat próbálnák egyeztetni, azok közös alapjait igyekeznének megkeresni, s arra építve kívánnának együttműködni. De az állampolgárokat egyszerre nem érinti az az állásfoglalás, miszerint az összes választókerületben csak egy közös jelöltet állítanak majd a Fidesz jelöltjével szemben, hiszen a választók tudatos döntéséhez nem a kit, inkább a mit állítanak a Fidesszel szemben kérdésre adható válasz szükségletnek.

Ám a két politikusnak esze ágában nincs programot hirdetni. A nem úgy csináljuk majd, mint a Fidesz, de nem is úgy, ahogy mi csináltuk korábban – még fogadkozásnak is gyatra. Magyarán: egy évvel a választások előtt a leghalványabb sejtelmük nincs arról, mihez kezdenek, ha véletlenül kormányra kerülnek. Hozzáteve, a most oly racionálisnak látszó jelöltállítás miatt is egymás torkának esnek majd néhány hónapon belül.

Holnap, a sørsátor alatt a munkások elgondolkodhatnak két korszak között, miféle kiválóságok képviselik az ? érdekeiket. A következő korszakot aligha jókedvükben kéri.

Ugró Miklós - mno.hu

Ajánló